

KIRIE TUAN

Harmónia

– SF-monológ –

Hol vannak a szavak, amik a lélek védelmére kelnek?

Valaha szüksége volt az emberiségnek a dühre.
Valaha szüksége volt az emberiségnek az öröme.
Valaha szüksége volt az emberiségnek a bánatra.
Valaha szüksége volt az emberiségnek a boldogságra.
Valaha, valaha, valaha...

Ez a gyász szava egy tovatűnt környezet és kor felett.
Valaha szüksége volt az emberiségnek a hitre,
hogy „én önmagam vagyok”.

Mivel az emberi tudat eddig sem csinált semmi érdemlegeset,
semmi sem fog megváltozni attól, hogy eltűnik.

Ugyanúgy elmennek az emberek vásárolni, mint tegnap.
Ugyanúgy elmennek az emberek dolgozni, mint tegnap.
Ugyanúgy fognak nevetni, mint tegnap.
Ugyanúgy fognak sírni, mint tegnap.
Ugyanúgy, ugyanúgy, ugyanúgy...

Ez egy közösen elvégzendő ceremónia lenne,
az eljövendő örökkévalósághoz vezető úton?
Igen, valószínűleg igen.
Ellenvetés... nincsen.

Nincsenek szavak, amik a lélek védelmére kelnek.

H. Nagy Péter gyűjtése